

**REGLAMENT
PER A L'EXERCICI DE LA POTESTAT REGLAMENTÀRIA
A LA UNIVERSITAT DE LLEIDA**

(Aprovat per l'acord 223/2025 del Consell de Govern de 23-7-2025)

PREÀMBUL	4
Títol I Disposicions generals.....	7
Capítol I Àmbit d'aplicació i concepte de reglament.....	7
Article 1. Àmbit d'aplicació.....	7
Article 2. Diferència entre els reglaments i les resolucions, els acords i la resta d'actes administratius	8
Article 3. Diferència entre els reglaments i les instruccions, les circulars i les ordres de servei	8
Capítol II Principis de l'exercici de la potestat reglamentària	9
Article 4. Disposicions generals.....	9
Article 5. Principi d'inderogabilitat singular.....	9
Article 6. Principi de jerarquia normativa.....	9
Article 7. Principi de competència	10
Article 8. Principi de successió cronològica	10
Article 9. Principis de bona regulació	10
Article 10. Publicitat i efectes jurídics dels reglaments	11
Article 11. Millora de la qualitat normativa	11
Article 12. Planificació normativa	11
Títol II Característiques i tipologia dels reglaments	12
Capítol I Forma, estructura, contingut, objecte i finalitats	12
Article 13. Forma	12
Article 14. Estructura	13
Article 15. Reglaments independents.....	14
Article 16. Reglaments executius.....	15
Article 17. Finalitats.....	15
Article 18. Objecte únic i íntegre	15
Capítol II Tipus de reglaments de la Universitat de Lleida.....	15
Article 19. Classificació.....	15
Article 20. Reglaments organitzatius	16
Article 21. Reglaments de la comunitat universitària	16
Article 22. Reglaments externs	16

Títol III Potestats inherents a la potestat reglamentària. Titularitat	16
Article 23. Definició de les potestats reglamentàries	16
Article 24. Potestat d'aprovació dels reglaments	17
Article 25. Potestat d'iniciativa i elaboració dels reglaments	17
Títol IV Procediment per a l'exercici de la potestat reglamentària.....	18
Article 26. Tràmits del procediment.....	18
Article 27. Avaluació preliminar.....	18
Article 28. Consulta pública prèvia.....	19
Article 29. Avantprojecte de reglament	20
Article 30. Informació pública i audiència.....	20
Article 31. Projecte de reglament.....	21
Article 32. Aprovació del reglament.....	21
Disposició addicional. Implementació de les solucions tecnològiques adients	22
Disposició transitòria. Anàlisi dels reglaments vigents i adaptació als Estatuts	22
Disposició final. Entrada en vigor.....	23

PREÀMBUL

Tant la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, com la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats (LOU), que derogava la primera, preveien, en els articles 3.2.a i 2.2.a, respectivament, que l'autonomia de les universitats públiques, reconeguda en l'article 27.10 de la Constitució, comprèn l'atribució de la potestat d'elaboració dels estatuts, «així com de les altres normes» de funcionament o de règim intern. I, en termes molt similars, sense introduir cap innovació significativa, la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari (LOSU), que deroga la LOU, descriu la mateixa potestat en l'article 3.2.b. En sentit estricte, per tant, des de la promulgació de la Llei orgànica 11/1983, i d'acord amb l'ordenament jurídic vigent, les universitats públiques, de conformitat amb l'autonomia constitucionalment garantida, disposen de la potestat normativa o reglamentària de dictar les seues pròpies normes d'organització i funcionament en sentit molt ampli i, en definitiva, la potestat d'elaborar un ordenament jurídic propi, en el marc de la legislació estatal i autonòmica aplicable.

Malgrat que l'atribució de la potestat reglamentària és evident i indiscutible des d'un punt de vista legal, la Universitat de Lleida no s'ha plantejat mai l'aprovació d'una normativa que en reguli l'exercici, és a dir, la configuració d'un règim jurídic que prevegi, en essència, els òrgans concrets amb competència per dictar reglaments, els diferents tipus normatius, amb els respectius continguts, finalitats i efectes, o el procediment per aprovar-los. Tampoc cap llei ni cap reglament estatal o autonòmic no han adreçat mai a les universitats públiques un mandat exprés per a l'aplicació de regles concretes en l'exercici d'aquesta potestat. No ho han fet les lleis específiques de l'àmbit universitari —Llei orgànica 11/1983, LOU, LOSU i Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (LUC)—, que s'han limitat a la indicada previsió general d'atribució de la potestat normativa, sense més especificació; ni tampoc la Universitat no va valorar l'aplicació dels preceptes que regulen el procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, atès que, malgrat que aquesta llei regula el «règim jurídic de les administracions públiques de Catalunya» (universitats públiques incloses), aquests preceptes només s'apliquen «en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat» (art. 59.1).

Això no obstant, la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, va introduir els principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i als instruments per a la millora reguladora, amb una atenció especial a la transparència i l'avaluació prèvia i posterior d'aquestes iniciatives. En aquest sentit, l'article 4 preveia que, en l'exercici de la iniciativa normativa, el conjunt de les administracions públiques (les universitats públiques incloses, per tant) havia d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia. I, alhora, la mateixa llei, en l'article 5, imposava tràmits preceptius en l'aprovació de qualsevol iniciativa normativa, com ara l'anàlisi exhaustiva i prèvia dels efectes que pugui produir; la consulta pública en l'elaboració dels projectes normatius per fomentar la participació de les persones afectades en les iniciatives normatives; l'aportació de la informació adequada per a la millor comprensió i valoració dels efectes esperats de les iniciatives normatives, i el desenvolupament de procediments d'informació, de seguiment i d'avaluació *a posteriori* de l'actuació normativa, amb l'objectiu de millorar la qualitat de les normes aprovades. Aquests

principis es van incorporar fil per randa a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, articles 127 a 133. D'acord amb aquests preceptes, els principis de bona regulació vinculen igualment les «administracions públiques». I, tot i que en sentit estricte les universitats públiques no formen part de les «administracions públiques» sinó del «sector públic institucional», que no té la consideració d'«administració pública» (articles 2.2.c i 2.3 de la Llei 39/2015 i de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic), en realitat aquestes lleis no han esmenat l'àmbit subjectiu d'aplicació que, quant als principis de bona regulació, va preveure la Llei 2/2011. Primer, perquè, després d'uns primers intents en la doctrina de destriar quins preceptes d'aquestes lleis eren aplicables al sector públic institucional i quins eren aplicables exclusivament a les «administracions públiques», actualment tant la doctrina com la jurisprudència no dubten de l'aplicació íntegra a les universitats públiques de tots els preceptes de caràcter bàsic d'ambdues lleis. Segon, perquè els respectius articles 2.2.c preveuen l'aplicació supletòria a les universitats de tots els preceptes d'ambdues lleis (per tant, també els que regulen l'exercici de la potestat reglamentària) si no hi ha «normativa específica» en l'àmbit universitari. I, tercer, perquè aquesta «normativa específica» fa referència exclusivament a les normes amb rang de llei actualment vigents en aquesta matèria (la LOSU i la LUC), que, com s'ha dit, no regulen l'exercici de la potestat normativa més enllà de la simple atribució d'aquesta potestat. I no és possible entendre que els Estatuts i la resta de normes jurídiques aprovades per la Universitat es poden aplicar amb caràcter preferent, perquè els principis de bona regulació no són cap de les matèries que la Llei 39/2015 permet regular a través de normes reglamentàries, d'acord amb l'article 1.2, que només accepta introduir determinades especialitats en l'àmbit del procediment administratiu, que és previ a dictar actes administratius i no pas disposicions reglamentàries.

A més del que s'ha exposat més amunt per justificar la necessitat d'una normativa com el present reglament, la realitat en l'aprovació de normatives a la Universitat ha palesat en alguns casos deficiències en el compliment de principis fonamentals previstos en la Constitució, com ara els principis de legalitat, seguretat jurídica, publicitat de les normes o interdicció de l'arbitrarietat. L'objectiu seria evitar possibles deficiències com les següents:

- a) Preceptes d'una norma que incloguin remissions en blanc a favor d'alguns òrgans, perquè puguin inaplicar obertament i sense cap límit, d'acord amb la seua lliure voluntat, el contingut, totalment o parcialment, de la mateixa norma.
- b) Normes que es puguin aplicar des del mateix moment de l'aprovació i sense publicitat prèvia, o després de fer-ne difusió pública entre la comunitat universitària a partir de pseudopublicacions o publicacions no oficials.
- c) Normes que es puguin aprovar sense una mínima fiscalització prèvia, que garanteixi la legalitat, l'encert i la idoneïtat dels objectius que pretenen assolir, i la vinculació d'aquests objectius amb interessos de la institució, previstos en l'ordenament jurídic.
- d) Normes que siguin el resultat de la necessitat urgent i imperiosa d'un òrgan concret de la Universitat d'atendre la solució a un problema concret i conjuntural, o únicament vinculat a persones determinables, i no pas el resultat de la necessitat de regular, amb caràcter general, abstracte i perdurable, totes les possibles situacions i circumstàncies d'un col·lectiu de persones en un determinat àmbit o matèria.

e) La dispersió quant a les normes que regulen una determinada matèria i la incertesa quant a les normes que deroguen preceptes d'altres d'anteriors i en quina mesura afecten aquestes, per la qual cosa no és gens fàcil acreditar quina n'és la regulació actualitzada i en vigor.

A causa de tots els motius exposats, els Estatuts de la Universitat de Lleida, elaborats de conformitat amb la LOSU, aposten decididament per corregir aquestes possibles deficiències i per consolidar a la Universitat de Lleida els principis de la Constitució i la legislació bàsica indicada més amunt en l'exercici de la potestat reglamentària, en preveure, en l'article 12, els principis de bona regulació; l'aprovació de reglaments per al desplegament dels Estatuts i de les lleis, i de reglaments d'organització, funcionament i d'activitat en el marc de l'ordenament jurídic estatal i autonòmic; l'obligació de regular un procediment d'elaboració dels reglaments; els òrgans competents per exercir la potestat reglamentària i les atribucions que corresponen, en l'exercici d'aquesta potestat, als òrgans dels centres i estructures de la Universitat; l'obligació de publicitat dels reglaments, i, finalment, l'obligació de la Secretaria General d'elaborar el Codi de normativa de la Universitat de Lleida, que permeti l'aplicació correcta de l'ordenament jurídic de la Universitat de Lleida, amb un accés fàcil a la consulta de la versió vigent, contínuament actualitzada.

En definitiva, conformement als Estatuts, la bona regulació és un element clau per a l'assoliment de l'excel·lència en el servei universitari, ja que garanteix que les normes siguin clares, coherents i adequades a les necessitats de la comunitat universitària. I una normativa que reguli l'exercici de la potestat reglamentària, en particular el procediment d'elaboració dels reglaments, garanteix la legalitat i l'encert de les normes aprovades pels òrgans competents de la Universitat, així com la seguretat jurídica quant a la vigència de les normes jurídiques que obliguen les persones destinatàries, en particular, pel que fa als drets i a les obligacions inherents als membres de la comunitat universitària.

Per tot això, el Consell de Govern, en la reunió de data. 23 de juliol de 2025, va aprovar el Reglament per a l'exercici de la potestat reglamentària a la Universitat de Lleida.

Títol I

Disposicions generals

Capítol I

Àmbit d'aplicació i concepte de reglament

Article 1. Àmbit d'aplicació

1. El present reglament s'ha d'aplicar a l'exercici de qualsevol actuació d'òrgans de la Universitat que tingui la naturalesa de norma jurídica, disposició administrativa o reglament.
2. S'entén per *norma jurídica*, *disposició administrativa* o *reglament* qualsevol enunciat o proposició prescriptiva escrita que innovi l'ordenament jurídic de la Universitat en regular, amb caràcter general i abstracte, una determinada matèria amb efectes vinculants per a les persones destinatàries.
3. La Universitat només pot emetre reglaments a través del procediment i dels òrgans previstos en el present reglament, sens perjudici de les atribucions específiques de competència previstes en els Estatuts i en la resta de l'ordenament jurídic.
4. Resten fora de l'àmbit d'aplicació del present reglament les actuacions escrites de la Universitat següents:
 - a) Els procediments de reforma dels Estatuts de la Universitat.
 - b) El pressupost anual i les bases d'execució de la Universitat.
 - c) Els plecs de clàusules administratives i tècniques en procediments de concurrència competitiva o les bases reguladores aprovats per aplicar-se en més d'una convocatòria.
 - d) Plans d'estudis i guies docents.
 - e) Planificació pluriennal específica dels ensenyaments de cada centre, sens perjudici de l'aprovació del marc general o criteris per a la programació o planificació docent, que sí tenen el caràcter de reglament d'acord amb la present normativa.
 - f) Qualsevol altra actuació escrita de la Universitat que, d'acord amb els articles següents, inclogui majoritàriament característiques pròpies d'una resolució, un acord o de la resta d'actes administratius, o pròpies d'una instrucció, una circular o una ordre de servei.

Article 2. Diferència entre els reglaments i les resolucions, els acords i la resta d'actes administratius

1. Tenen la naturalesa de reglaments de la Universitat els mandats o prohibicions d'abast general i abstracte. D'abast general, perquè no s'adrecen a una o diverses persones determinades sinó a tothom que es trobi en el supòsit de fet o situació descrita per la norma; i d'abast abstracte, perquè no regulen un únic cas o situació, sinó que s'apliquen a tots els casos que en el futur es puguin produir. En canvi, els actes administratius, encara que es puguin adreçar a una pluralitat de persones que sovint no es pot concretar amb antelació, fan referència a un cas o una situació concrets i, un cop aplicats a aquesta situació, deixen de produir efectes jurídics.

2. Els reglaments s'incorporen a l'ordenament jurídic de la Universitat i l'innoven; en canvi, els actes administratius dels òrgans de la Universitat no innoven aquest ordenament jurídic, sinó que es limiten a aplicar-lo o executar-lo en un cas concret.

3. Els reglaments, de conformitat amb el principi d'inderogabilitat singular, no poden preveure inaplicar-los completament en casos singulars ni es poden inaplicar o derogar mitjançant un acte administratiu en un cas concret, encara que l'acte sigui dictat per un òrgan de jerarquia igual o superior a la de l'òrgan que va aprovar el reglament. En canvi, els actes administratius no es troben sotmesos a aquest principi, perquè no preveuen situacions susceptibles d'aplicacions successives en el temps. Si es torna a produir una situació similar a la prevista en un acte administratiu, cal dictar un nou acte administratiu amb el mateix objecte, en execució de la norma que s'escaigui.

Article 3. Diferència entre els reglaments i les instruccions, les circulars i les ordres de servei

1. Als efectes de la present normativa, resten excloses del concepte de reglament les instruccions, les circulars i les ordres de serveis que els òrgans competents de la Universitat adrecen als òrgans jeràrquicament dependents o a les unitats que en depenen per fixar els criteris d'aplicació de les normes jurídiques en l'exercici de les seues funcions i els criteris de funcionament dels serveis.

2. Les instruccions, les circulars i les ordres de servei són simples pautes o directrius d'actuació que no innoven l'ordenament jurídic de la Universitat, tenen com a finalitat exclusivament la millora de l'eficàcia i l'eficiència en l'aplicació de les normes i en la prestació dels serveis, afecten exclusivament l'activitat dels òrgans o les unitats a què s'adrecen i no regulen les relacions entre la Universitat i els membres de la comunitat universitària o d'altres particulars potencialment afectats, ni els seus drets ni els seus deures.

3. A diferència dels reglaments, l'incompliment de les instruccions, les circulars i les ordres de servei no afecta per si sol la validesa dels actes administratius dictats d'acord amb els criteris que preveuen, sens perjudici de la responsabilitat disciplinària en què es pugui incórrer. Les persones interessades només poden al·legar la invalidesa dels criteris d'actuació de les instruccions, les circulars i les ordres de servei a través dels recursos contra els actes administratius dictats d'acord amb aquests criteris.

4. Les instruccions, les circulars i les ordres de servei que, malgrat el contingut, la finalitat, la nomenclatura i l'àmbit material d'actuació, incloguin disposicions de caràcter general i abstracte,

amb afectació als drets i les obligacions de persones particulars alienes als òrgans i les unitats de la Universitat, s'han d'emetre mitjançant el procediment i els òrgans previstos en aquest reglament.

Capítol II

Principis de l'exercici de la potestat reglamentària

Article 4. Disposicions generals

1. Totes les normes jurídiques aprovades pels òrgans competents d'acord amb aquest reglament formen el sistema jurídic de la Universitat de Lleida, que s'estructura d'acord amb uns principis, per evitar que les normes puguin incórrer en vicis d'invalidesa o puguin entrar en conflicte; és a dir, per saber exactament els òrgans que poden aprovar les normes jurídiques dins de la Universitat, en quins supòsits i mitjançant quins tràmits, i quina, d'entre totes les normes aplicables a un cas concret, és la que exactament s'ha d'aplicar.

El sistema jurídic de la Universitat es basteix d'acord amb els principis d'inderogabilitat singular dels reglaments, jerarquia, competència i successió cronològica.

2. La Universitat de Lleida exerceix la potestat reglamentària d'acord amb els principis de bona regulació. En l'exposició de motius o en el preàmbul de tots els projectes de reglament ha de restar prou justificada l'adequació als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Article 5. Principi d'inderogabilitat singular

1. Resta prohibit que un reglament inclogui remissions en blanc a un òrgan de la Universitat perquè pugui exonerar-lo de l'aplicació o el compliment en relació amb determinades persones, situacions o circumstàncies, d'acord amb la seua lliure valoració i sense preveure-hi criteris reglats que permetin aplicar excepcions en casos concrets. En la previsió d'aquestes excepcions, per aplicar-les en els casos concrets, els reglaments han de tendir a l'ús de conceptes jurídics indeterminats, que garanteixin l'equilibri entre el legítim marge d'apreciació dels òrgans competents quant a les circumstàncies concurrents i l'adequada motivació de les seues decisions.

2. Un reglament no es pot inaplicar o incomplir en un cas concret mitjançant un acte administratiu, encara que aquest acte sigui dictat per un òrgan de la Universitat de jerarquia igual o superior a la de l'òrgan que hagi aprovat el reglament.

Article 6. Principi de jerarquia normativa

1. Els reglaments de la Universitat resten subordinats a la Constitució, a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a les lleis i les normes amb rang i força de llei, als reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya i, en especial, als Estatuts de la Universitat de Lleida.

2. Qualsevol de les normes jurídiques indicades en l'apartat anterior pot derogar o modificar vàlidament un reglament de la Universitat. I esdevé nul de ple dret el reglament que contradigui preceptes d'aquestes normes jurídiques.

3. Atès que no hi ha una relació jeràrquica entre els òrgans de la Universitat a què aquest reglament, els Estatuts i la legislació atribueixen la potestat reglamentària, les relacions entre els reglaments aprovats d'acord amb la present normativa, i que integren l'ordenament jurídic de la Universitat de Lleida, no es fonamenten en el principi de jerarquia sinó en el fonamental principi de competència.

Article 7. Principi de competència

La potestat reglamentària ha de ser exercida en la matèria concreta que la legislació o els Estatuts atribueixen o reserven a l'òrgan de la Universitat que l'exerceix.

Article 8. Principi de successió cronològica

El reglament posterior modifica o extingeix el reglament anterior amb què entra en col·lisió.

Article 9. Principis de bona regulació

1. D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, la iniciativa en l'exercici de la potestat reglamentària s'ha de justificar en una funció de la Universitat vinculada a la docència, la investigació o la transferència de coneixement o l'organització i el funcionament de la institució; s'ha de fonamentar en una identificació clara de les finalitats perseguides, i ha de ser l'instrument més adequat per assolir-les.

2. D'acord amb el principi de proporcionalitat, la iniciativa en l'exercici de la potestat reglamentària ha de contenir la regulació imprescindible per atendre la necessitat que es pretén cobrir amb el reglament, després de verificar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys deures a les persones destinatàries.

3. De conformitat amb el principi de seguretat jurídica, la iniciativa en l'exercici de la potestat reglamentària ha de garantir un ordenament jurídic de la Universitat de Lleida que sigui estable, previsible, integrat, clar, entenedor i cert.

Amb aquest objectiu, els reglaments han de ser coherents amb la resta de l'ordenament jurídic, han d'evitar la regulació dispersa d'una mateixa matèria, han de raonar jurídicament l'adequació del contingut amb els Estatuts i la legislació aplicable i han d'incloure una data certa d'entrada en vigor.

4. En aplicació del principi de transparència, la Universitat ha de possibilitar l'accés senzill, universal i actualitzat a l'ordenament jurídic en vigor de la Universitat de Lleida.

Amb aquest objectiu, l'ordenament jurídic de la Universitat s'ha de formalitzar en l'anomenat Codi de normativa de la Universitat de Lleida, accessible per mitjans electrònics des de la Seu electrònica i el Portal de la transparència, que ha d'elaborar la Secretaria General.

També s'ha de permetre l'accés a tota la documentació inherent al procés d'elaboració de cada reglament, en els termes previstos en la legislació en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern i en el present reglament.

I s'ha de garantir una participació activa de les potencials persones destinatàries en el procés d'elaboració de cada reglament.

5. En aplicació del principi d'eficiència, la iniciativa en l'exercici de la potestat reglamentària ha d'evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries i ha de tendir a una gestió racional dels recursos públics.

Article 10. Publicitat i efectes jurídics dels reglaments

1. Els reglaments, com a mínim, s'han de publicar sempre en el *Butlletí Oficial de la Universitat de Lleida*. Si és preceptiu d'acord amb la normativa aplicable, s'han de publicar, a més a més, en un altre butlletí oficial. Entren en vigor i produeixen efectes jurídics a partir de l'endemà d'aquesta publicació en el *Butlletí Oficial de la Universitat* o, si s'escau, a partir de l'endemà de la publicació en un altre diari oficial, llevat que els reglaments indiquin un altre termini, que ha de ser sempre posterior a aquestes dates.

2. Un cop entren en vigor, els reglaments produeixen efectes fins que es deroguen o se'n declara la nul·litat. La nul·litat d'un reglament només es pot declarar a través d'una sentència judicial o mitjançant un procediment de revisió d'ofici resolt pel mateix òrgan que ha aprovat el reglament.

3. Es prohibeix l'aplicació de reglaments abans de la publicació oficial o mitjançant únicament la difusió pública per mitjans diferents als previstos en l'apartat anterior. Aquests mitjans, com ara els webs institucionals, el correu electrònic o les xarxes socials, només es poden utilitzar amb caràcter complementari de la publicació oficial segons l'apartat 2, en els casos en què calgui enfortir les garanties de transparència i de coneixement.

Article 11. Millora de la qualitat normativa

La Universitat ha de desenvolupar mecanismes per avaluar l'aplicació dels reglaments, per verificar-ne el grau de compliment, la necessitat i l'actualitat i, si escau, la conveniència de modificar-los per raó de noves necessitats sobrevingudes.

Article 12. Planificació normativa

1. Anualment, la Secretaria General ha d'aprovar i publicar, com a mínim en el Portal de la transparència, un Pla normatiu que inclogui les iniciatives reglamentàries que la Universitat prevegi aprovar durant l'any següent.

2. Per garantir l'aprovació i la publicació del Pla normatiu dins de termini, tots el òrgans de la Universitat que participen en la iniciativa de l'exercici de la potestat reglamentària han de trametre a la Secretaria General, amb l'antelació suficient, la seua proposta de futures iniciatives reglamentàries en l'àmbit competencial respectiu.

3. La no-inclusió d'una iniciativa en el Pla normatiu, amb caràcter previ a tramitar-la, no impedeix aprovar-la, sempre que el preàmbul del reglament inclogui una motivació suficient, fonamentada en la urgència o la concurrència de circumstàncies sobrevingudes o d'impossible o de difícil previsió.

Títol II

Característiques i tipologia dels reglaments

Capítol I

Forma, estructura, contingut, objecte i finalitats

Article 13. Forma

1. Totes les actuacions de la Universitat que tinguin les característiques descrites en l'article 1 s'han de formalitzar per escrit en documents administratius, a través de mitjans electrònics, i s'han de designar amb la denominació «reglament», amb independència del contingut, les finalitats, la nomenclatura utilitzada («criteris», «protocol», «pautes d'actuació», «regulació», «guia», «programa», «pla» i similars) i l'àmbit material d'actuació (docència, recerca, transferència de coneixement o organització i gestió administratives).

2. Fora de la part expositiva o preàmbul, el reglament ha d'evitar referir-se a preceptes legals específics o reproduir-ne literalment el contingut, sense contribuir a una millor comprensió de la regulació que inclou el reglament.

3. La redacció dels reglaments ha de ser senzilla, clara, precisa, de fàcil comprensió, sense equívocs i desproveïda d'elements superflus, a través d'un llenguatge culte i, alhora, accessible, que pot incloure l'ús de terminologia tècnica amb significat propi. En particular, com a mínim, cal actuar d'acord amb els criteris següents:

a) Es pot optar per clàusules de tipus il·lustratiu sempre que ajudin a aclarir-ne o interpretar-ne el contingut.

b) Es permet l'ús de sigles per evitar repeticions innecessàries, sempre que siguin d'ús comú o de coneixement general i, en cas contrari, sempre que se n'expliqui el significat el primer cop que apareguin en la part dispositiva o articulada.

c) S'ha d'evitar l'ús d'abreviatures.

d) S'han d'utilitzar substantius genèrics o col·lectius, en lloc del masculí genèric, o se n'ha de modificar el text per adequar-lo als substantius genèrics o col·lectius. Quan no sigui possible, s'ha d'utilitzar el desdoblament de gènere.

4. Només són vàlids els reglaments aprovats de conformitat amb els tràmits previstos en el present reglament, que han de garantir sempre el compliment dels principis de bona regulació, en els termes que preveu la legislació bàsica en matèria d'elaboració i aprovació de disposicions reglamentàries.

Article 14. Estructura

1. Els reglaments han de tenir l'estructura següent:

a) Títol de la disposició: ha d'incloure la indicació «Reglament de la Universitat de Lleida», l'objecte o matèria i la data de l'adopció. Si es tracta d'una norma que en modifica una altra d'anterior, el títol ha d'indicar-ho explícitament i ha de citar el títol complet de la norma modificada.

b) Part expositiva o preàmbul: té la funció de descriure'n el contingut, l'objecte i la finalitat; els antecedents; l'adequació als principis de bona regulació, i les competències i les habilitacions en exercici de les quals es dicta el reglament.

c) Part dispositiva o articulat: conté en sentit estricte la regulació general de l'objecte o la matèria del reglament i, per força, s'ha de dividir, com a mínim, en articles, que es poden agrupar en títols, capítols i seccions.

Els primers articles sempre han d'incloure una descripció precisa de l'objecte i l'àmbit d'aplicació del reglament i, si s'escau, les definicions imprescindibles per a la millor comprensió del contingut.

Els reglaments s'han de dividir en títols, els títols en capítols o els capítols en seccions només quan continguin parts amb continguts clarament diferenciats i sempre que l'extensió ho aconselli per raons de lectura i comprensió del text. Cada títol, capítol i secció, quan s'escaiguin, han de tenir un contingut materialment homogeni; s'han de numerar amb numeració romana en els dos primers casos i amb numeració aràbiga en el darrer, i s'han d'encapçalar amb un títol o descripció del contingut.

d) Part final: els reglaments poden incloure disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals.

Les disposicions addicionals regulen règims jurídics especials o preceptes residuals que, atesa la naturalesa i el contingut, no se n'escaigui la ubicació dins de la part dispositiva o articulat.

Les disposicions transitòries tenen per objecte facilitar el trànsit del règim jurídic vigent al nou règim jurídic previst en el reglament. S'han d'utilitzar amb caràcter restrictiu, només en els casos en què hi hagi dubtes quant a l'aplicació temporal i material del reglament a col·lectius i situacions determinats.

Les disposicions derogatòries han de preveure únicament suprimir de l'ordenament jurídic de la Universitat els reglaments vigents que substitueixen. Aquestes disposicions han de ser precises i expresses, amb l'objectiu primordial d'evitar la pervivència en l'ordenament jurídic de la Universitat de diverses normes amb el mateix objecte i àmbit d'aplicació. En els casos de derogació parcial de normes precedents, els preceptes de la norma derogada que mantinguin la vigència s'han d'incorporar en l'articulat o en la part final, com a disposicions addicionals o transitòries, segons s'escaigui.

El reglament sempre ha d'incloure com a mínim una disposició final sobre l'entrada en vigor. El contingut d'aquesta disposició ha de poder determinar amb exactitud i precisió l'entrada en vigor de la norma, mitjançant un termini fixat segons les regles de l'article 10.1. Les disposicions finals també poden incloure habilitacions per al desplegament o l'aplicació del reglament.

2. L'article és la unitat bàsica de tots els reglaments, per la qual cosa aquesta divisió és obligatòria. Cada article ha d'incloure un tema; cada paràgraf, un enunciat, i cada enunciat, una idea.

Els articles no han d'incloure motivacions ni explicacions i s'han d'encapçalar amb un títol que indiqui el contingut a què fan referència.

L'article es pot dividir en apartats, que s'han de numerar amb numeració aràbiga, llevat que només n'hi hagi un; en aquest cas, no s'ha de numerar. Els diferents paràgrafs d'un mateix apartat no es consideren subdivisions, per la qual cosa no s'han de numerar. Quan s'hagi de subdividir un apartat, s'ha d'estructurar en paràgrafs separats i indicats amb lletres minúscules en redona (a, b, c i successives) seguides d'un parèntesi de tancament. Si el paràgraf així indicat, al seu torn, també s'ha de subdividir, circumstància que ha de ser excepcional, s'han de numerar les divisions amb ordinals aràbics (1r, 2n, 3r o 1a, 2a, 3a i successius).

Resta prohibit utilitzar-hi guions, asteriscos ni cap altra mena de marca.

Article 15. Reglaments independents

1. De conformitat amb l'atribució per llei de la potestat reglamentària, la Universitat pot aprovar reglaments que regulin qualsevol matèria que sigui de la seua competència i que no estigui reservada a favor d'una norma amb rang de llei, encara que no hi hagi un reconeixement o habilitació expressa en la llei per dictar-los.

2. Els reglaments independents es troben subjectes als límits establerts per la llei i a qualsevol altre que puguin preveure les normes reglamentàries d'altres administracions públiques amb competències en la matèria que reguli cada reglament de la Universitat.

3. Els reglaments independents tampoc no poden entrar a regular matèries que la llei reserva als Estatuts, ni tampoc les matèries que, tot i no estar-hi reservades, els Estatuts han de regular íntegrament.

Article 16. Reglaments executius

1. La Universitat pot aprovar reglaments que, d'una manera total o parcial, complementin, despleguin, detallin o apliquin una o diverses normes amb rang de llei, els Estatuts o la resta de les normes reglamentàries estatals o autonòmiques, la qual cosa comporta que aquestes normes inclouen sempre un mínim contingut regulador de la matèria.
2. També són reglaments executius els reglaments que desenvolupin qualsevol remissió o reenviament legal a una ulterior regulació que ha d'efectuar la Universitat com a complement de l'ordenació que la llei o la norma estatal o autonòmica preveuen, encara que no incorporin una regulació material, específica i parcial, d'allò que han de desplegar o completar els reglaments de la Universitat.

Article 17. Finalitats

La iniciativa en l'exercici de la potestat reglamentària s'ha de justificar en l'assoliment o la millora d'una funció de la Universitat vinculada a la docència, la investigació o la transferència de coneixement o l'organització i el funcionament de la institució, de conformitat amb les funcions previstes en la Llei orgànica del sistema universitari, els Estatuts i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 18. Objecte únic i íntegre

Cada reglament ha d'incloure un únic objecte o matèria que ha de regular amb caràcter complet i no parcial. Només es poden permetre regulacions de caràcter parcial en els casos d'urgència, que ha de ser motivada adequadament en el preàmbul o part dispositiva del reglament.

Capítol II

Tipus de reglaments de la Universitat de Lleida

Article 19. Classificació

1. Els reglaments de la Universitat es classifiquen en tres categories: reglaments organitzatius, reglaments de la comunitat universitària i reglaments externs.
2. La qualificació d'un reglament dins d'alguna d'aquestes categories determina l'aplicació d'un règim jurídic diferent quant a la participació de les persones destinatàries en l'elaboració del reglament i quant a la publicitat oficial en els termes de l'article 10.1.

Article 20. Reglaments organitzatius

1. Són reglaments organitzatius els que regulen l'organització o el funcionament d'un òrgan o una unitat de la Universitat.
2. En l'elaboració dels reglaments organitzatius hi han de poder participar tots els membres de la comunitat universitària i, un cop elaborats i aprovats, s'han de publicar només en el *Butlletí Oficial de la Universitat*.

Article 21. Reglaments de la comunitat universitària

1. Són reglaments de la comunitat universitària els que regulen, afecten o generen drets i obligacions del col·lectiu de membres de la comunitat universitària.
2. En l'elaboració dels reglaments de la comunitat universitària hi han de poder participar totes les persones que, en el moment de l'elaboració, en formen part com a membres i, un cop elaborats i aprovats, s'han de publicar només en el *Butlletí Oficial de la Universitat*.

Article 22. Reglaments externs

1. Són reglaments externs els que tenen incidència sobre drets i obligacions de persones alienes a la comunitat universitària, que aspiren a integrar-se a la Universitat o que són terceres persones col·laboradores.
2. En l'elaboració dels reglaments externs hi ha de poder participar la ciutadania en general, sense tenir en compte la pertinença a la comunitat universitària i, un cop elaborats i aprovats, s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de la Universitat* i també en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), sens perjudici de la publicació en qualsevol altre diari oficial quan s'escaigui, d'acord amb la legislació aplicable.

Títol III

Potestats inherents a la potestat reglamentària. Titularitat

Article 23. Definició de les potestats reglamentàries

1. Les potestats reglamentàries o normatives són les que habiliten òrgans de la Universitat per actuar en la iniciativa, l'elaboració i l'aprovació dels reglaments, en l'àmbit de les competències respectives.
2. La iniciativa comporta garantir la participació de les potencials persones destinatàries del reglament, a través de la consulta prèvia i la informació pública i audiència, i inclou la potestat d'elaborar els avantprojectes i els projectes de reglament.

Article 24. Potestat d'aprovació dels reglaments

1. La potestat d'aprovació dels reglaments correspon al Consell de Govern. L'exercici d'aquesta potestat no pot ser delegada a favor de cap altre òrgan de govern i de representació de la Universitat.
2. La potestat d'aprovació dels reglaments també correspon al Claustre en els casos següents:
 - a) Reglament d'organització i funcionament del Claustre.
 - b) Reglament general de centres i estructures.
 - c) Reglaments en matèria de les vies, els models i els procediments de participació i consultes de la comunitat universitària.
 - d) Reglament electoral.
 - e) Reglament de la Sindicatura de Greuges.
 - f) Reglament de convivència.
 - g) Els altres que prevegin els Estatuts i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 25. Potestat d'iniciativa i elaboració dels reglaments

1. Els òrgans que tenen atribuïda la potestat d'aprovar reglaments també són titulars de la potestat de la iniciativa i l'elaboració dels reglaments en els mateixos termes previstos en l'article anterior.
2. A més dels anteriors, són també titulars de la potestat de la iniciativa i l'elaboració dels reglaments els òrgans següents:
 - a) Els òrgans unipersonals d'àmbit general.
 - b) Els òrgans col·legiats d'àmbit general, inclòs el Consell de l'Estudiantat, per als respectius reglaments organitzatius.
3. Corresponen als òrgans unipersonals d'àmbit general, segons el respectiu àmbit competencial, la iniciativa i l'elaboració de les propostes de política universitària que acordi el Claustre i que s'hagin d'adreçar al Consell de Govern a causa de tenir caràcter normatiu, d'acord amb l'àmbit d'aplicació del present reglament.
4. Els òrgans col·legiats poden exercir la potestat de la iniciativa i l'elaboració de reglaments, quan s'escaigui, a través de comissions o grups de treball sense caràcter orgànic, que han de garantir una representació de tots els col·lectius que els integren, d'acord amb el respectiu reglament d'organització i de funcionament.

5. El Consell de l'Estudiantat de la Universitat de Lleida pot proposar, de manera raonada, iniciatives als òrgans competents segons el present article en matèries que afectin significativament els drets, els deures o els interessos de l'estudiantat, o que regulin aspectes de la competència del Consell de l'Estudiantat.

Títol IV

Procediment per a l'exercici de la potestat reglamentària

Article 26. Tràmits del procediment

1. Integren el procediment per a la iniciativa, l'elaboració i l'aprovació dels reglaments els tràmits següents: avaluació preliminar, consulta pública prèvia, avantprojecte de reglament, informació pública i audiència, projecte de reglament i aprovació.
2. Les evidències de tots aquests tràmits del procediment han de constar en documents administratius integrants del corresponent expedient i s'han de publicar en una pàgina específica de la Seu electrònica i en el Portal de la transparència. Aquesta pàgina específica també ha de permetre la presentació per mitjans electrònics de propostes, de suggeriments i d'al·legacions en els tràmits de consulta prèvia i informació pública.

Article 27. Avaluació preliminar

1. L'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària ha de descriure amb exactitud les possibles solucions per resoldre una problemàtica concreta, dins del respectiu àmbit competencial.
2. En el cas que l'òrgan conclouï que l'alternativa idònia i imprescindible és l'aprovació d'un reglament, ha de continuar el procediment de tramitació. Aquests requisits d'idoneïtat i necessitat només hi concorren quan:
 - a) La resolució a la problemàtica plantejada no és viable a través d'un acte concret dictat després d'una interpretació de l'ordenament jurídic vigent; i, a més,
 - b) L'aprovació del reglament permet no només donar solució a la problemàtica plantejada, sinó també regular amb la màxima amplitud possible la matèria determinada a què aquesta problemàtica afecta.

3. El document que contingui la decisió adoptada per l'òrgan competent, d'acord amb aquest article, s'ha d'estructurar en els apartats següents:

- a) Problemes que es pretenen solucionar.
- b) Objectius que es volen assolir.
- c) Possibles solucions alternatives normatives i no normatives.
- d) Motivació sobre la concurrència dels requisits d'idoneïtat i necessitat, conforme a l'apartat 2.

Article 28. Consulta pública prèvia

1. La consulta pública prèvia té com a objectiu donar l'oportunitat a la comunitat universitària i a les persones i les entitats potencialment afectades perquè puguin formular propostes i suggeriments en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa. S'ha de fer d'acord amb estàndards mínims de qualitat per assegurar una participació i un coneixement efectius en relació amb el contingut de l'avaluació preliminar.

2. La consulta pública prèvia s'ha de fer amb caràcter general en la tramitació de tots els reglaments, llevat que l'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària justifiqui la concurrència d'algun dels supòsits següents:

- a) El reglament es limita a refondre o consolidar reglaments en vigor.
- b) El reglament consisteix a complir un mandat legal o estatutari perfectament delimitat, i l'avaluació preliminar justifica que no s'imposen a les persones destinatàries noves obligacions respecte a la norma d'origen.
- c) El potencial destinatari del reglament és la comunitat universitària i, pel que fa als drets i als deures del membres, l'avaluació preliminar constata que el reglament no hi genera un impacte significatiu.
- d) Qualsevol altra excepció prevista en l'ordenament jurídic, en especial, en la legislació en matèria del procediment d'elaboració i d'aprovació de disposicions administratives.

3. L'òrgan que exerceix la iniciativa ha de trametre a la Secretaria General el document de l'avaluació preliminar, perquè sigui objecte de publicitat durant el termini de quinze dies hàbils en la pàgina específica de la Seu electrònica i en el Portal de la transparència. D'una manera complementària a aquesta publicitat, la Secretaria General pot emprar altres eines i canals de participació per assolir els objectius de la consulta, en especial, els canals habituals de difusió pública d'informacions entre la comunitat universitària.

4. Les aportacions que arribin arran de la consulta pública s'han de recollir i valorar en una memòria de retorn, que s'ha de publicar en la pàgina de la Seu electrònica i en el Portal de la transparència.

Article 29. Avantprojecte de reglament

1. A partir de l'avaluació preliminar i, si s'escau, de la memòria de retorn, l'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària ha de redactar un avantprojecte de reglament, d'acord amb els requisits formals que imposa el present reglament, en especial, els previstos en l'article 13.3.

2. Adjuntes a l'avantprojecte, hi han de constar una memòria general, una memòria d'impacte, l'informe de la Secretaria General mitjançant l'Assessoria Jurídica i, si s'escau, el resultat de les consultes interorgàniques.

3. La memòria general ha de justificar el resultat de l'avaluació preliminar i, si s'escau, de la consulta prèvia i de la memòria de retorn. Ha d'incloure també altres continguts vinculats al marc normatiu, el tipus de reglament, persones afectades, reglaments afectats i la competència de l'òrgan que n'exerceix la iniciativa. La Secretaria General ha d'especificar aquest continguts addicionals mitjançant una instrucció dictada a aquest efecte.

4. La memòria d'impacte ha de justificar els efectes del reglament en matèria pressupostària, normativa, econòmica i social i d'impacte de gènere, en els termes indicats per una instrucció de la Secretaria General dictada a aquest efecte.

5. La consulta interorgànica té com a objectiu fer arribar l'avantprojecte als òrgans i a les unitats de la Universitat a què el reglament pugui afectar d'acord amb el respectiu àmbit competencial, perquè hi facin les aportacions que considerin convenientes abans del tràmit d'informació pública i d'audiència. L'òrgan que exerceix la iniciativa ha d'actualitzar la memòria general i d'impacte i l'avantprojecte a partir d'aquestes aportacions, si s'escau.

6. L'informe de l'Assessoria Jurídica ha d'avaluar l'adequació de l'avantprojecte al marc normatiu vigent i ha de verificar el compliment del present reglament pel que fa al contingut de les memòries general i d'impacte.

Article 30. Informació pública i audiència

1. L'objectiu d'aquest tràmit és, d'una banda, sotmetre tota la documentació relativa a l'avantprojecte a informació pública i a audiència de les persones o les entitats els drets o els interessos legítims de les quals es puguin veure afectats, i, de l'altra, realitzar el tràmit de participació ciutadana que estableix la legislació en matèria de procediment administratiu i transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. El tràmit d'informació pública s'inicia un cop emès l'informe favorable de l'Assessoria Jurídica en relació amb l'avantprojecte, i consisteix en la publicació d'un edicte en el *Butlletí Oficial de la Universitat* amb indicació dels mitjans per accedir al contingut de tota la documentació relativa a l'avantprojecte, ubicada en la pàgina específica de la Seu electrònica i en el Portal de la transparència. En el cas dels reglaments externs, cal també publicar un edicte amb el mateix contingut en el DOGC.

3. D'acord amb el tràmit d'audiència, la Secretaria General ha de difondre un avís general sobre la publicació de l'edecte a partir del moment en què tingui lloc, adreçat a tots els membres de la comunitat universitària, a través dels canals habituals de comunicació dins de la Universitat. I, a més, d'acord amb el tràmit de participació, ha de permetre que els membres de la comunitat universitària, sempre, i les persones i entitats afectades per l'avantprojecte, en el cas dels reglaments externs, puguin presentar al·legacions en relació amb la documentació relativa a l'avantprojecte durant un termini no inferior a quinze dies hàbils, que la Secretaria General pot reduir a set dies hàbils si ho motiva d'acord amb raons d'especial urgència.

4. L'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària ha de valorar les aportacions que arribin arran de la informació pública i audiència, si n'hi ha, a través de la redacció d'una memòria de retorn que s'ha de publicar en la pàgina de la Seu electrònica i en el Portal de la transparència. Aquesta memòria de retorn, si s'escau, ha de tenir el contingut següent:

a) Les consultes formulades i les al·legacions presentades.

b) Les raons que han dut a estimar-les o desestimar-les.

c) La incidència de les consultes i les al·legacions en el text definitiu de l'avantprojecte.

5. En el cas que s'hagi d'obrir un procés de negociació col·lectiva durant la tramitació del procediment, de conformitat amb l'Estatut del treballador públic i l'Estatut dels treballadors, cal incorporar a l'expedient la documentació acreditativa corresponent.

6. Per finalitzar, la Secretaria General, mitjançant l'Assessoria Jurídica, ha d'emetre un nou informe sobre la viabilitat jurídica de l'avantprojecte, sempre que l'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària n'hagi modificat el text definitiu arran d'aquest tràmit d'informació pública i audiència.

Article 31. Projecte de reglament

1. L'òrgan que exerceix la iniciativa reglamentària ha de redactar el projecte de reglament d'acord amb el text final de l'avantprojecte que derivi de tots els tràmits anteriors. El text del projecte ha de sotmetre's a la revisió de la unitat de la Universitat de Lleida competent en matèria d'assessorament lingüístic.

2. En aquest tràmit, l'òrgan només pot introduir-hi esmenes d'índole estrictament formal, a partir de les observacions formulades per la Secretaria General, l'Assessoria Jurídica o la unitat de la Universitat de Lleida competent en matèria d'assessorament lingüístic.

Article 32. Aprovació del reglament

El text definitiu del projecte s'ha de trametre a la Secretaria General perquè l'inclogui al més aviat possible en l'ordre del dia de la sessió més immediata del Consell de Govern i, si s'escau, del Claustre, a l'efecte de l'aprovació definitiva del reglament.

Disposició addicional. Implementació de les solucions tecnològiques adients

Els òrgans i les unitats de la Universitat de Lleida competents en matèria d'organització i processos, sistemes d'informació i comunicació, administració electrònica i transformació digital resten obligats a implementar amb caràcter prioritari les adaptacions tecnològiques i organitzatives que s'escaiguin per garantir la tramitació simplificada, àgil i per mitjans electrònics del procediment de l'exercici de la potestat reglamentària, regulat en el present reglament.

Disposició transitòria. Anàlisi dels reglaments vigents i adaptació als Estatuts

1. La Secretaria General ha de promoure l'anàlisi de totes les normes actualment vigents d'acord amb les previsions d'aquest reglament. L'objectiu d'aquesta anàlisi és, en primer lloc, elaborar una llista exhaustiva i exacta de totes les normes actualment vigents amb independència de la nomenclatura utilitzada en el títol, amb especial èmfasi a detectar els falsos reglaments, sense naturalesa normativa; en segon lloc, assignar el nom de «reglament» als textos normatius vigents que realment tinguin aquesta naturalesa; en tercer lloc, estructurar les normes incloses en la llista en grans àrees temàtiques o materials; en quart lloc, establir un quadre de vigències en cada matèria, i, finalment, proposar l'adaptació dels reglaments vigents als nous Estatuts.

2. Els reglaments de la Universitat vigents en l'actualitat, segons l'anàlisi realitzada per la Secretaria General, s'han d'adaptar als Estatuts de la Universitat de Lleida en el termini màxim d'un any, a comptar de l'endemà de l'entrada en vigor del present reglament.

Les modificacions dels reglaments vigents que es limitin estrictament a introduir-hi previsions específiques d'adaptació als Estatuts no s'han de tramitar d'acord amb el procediment previst en el títol IV del present reglament.

En la tramitació d'aquestes modificacions, l'òrgan que proposi l'adaptació del reglament ha de trametre el projecte definitiu a la Secretaria General i l'Assessoria Jurídica i a la unitat de la Universitat de Lleida competent en matèria d'assessorament lingüístic, perquè n'efectuïn la revisió jurídica i lingüística, respectivament, com a tràmit preceptiu abans de l'aprovació pel Consell de Govern o, si s'escau, pel Claustre.

A l'efecte d'aquesta disposició, només tenen la consideració d'adaptació als Estatuts les modificacions consistents a donar compliment a un mandat estatutari perfectament delimitat quant al contingut. I resten fora d'aquesta adaptació les modificacions que tinguin com a objecte complementar, desenvolupar, detallar o aplicar els Estatuts, amb un impacte significatiu en la matèria objecte del reglament o en les potencials persones destinatàries, en especial, en els drets i deures dels membres de la comunitat universitària.

3. La Universitat considera estratègiques l'anàlisi dels reglaments vigents i l'adaptació als Estatuts que regula aquesta disposició i, per aquest motiu, tots els òrgans de la Universitat, amb potestat en la iniciativa reglamentària conforme al present reglament, resten obligats a col·laborar-hi d'acord amb la seua competència. En l'exercici d'aquesta col·laboració, aquests òrgans han de facilitar a la Secretaria General una llista actualitzada de totes les normatives que consideren vigents i mancades d'adaptació als Estatuts, en l'àmbit material corresponent a les competències respectives, d'acord amb la instrucció que la Secretaria General ha de dictar a aquest efecte.

La instrucció de la Secretaria General ha d'incloure també les indicacions adequades per aconseguir la implementació dels procediments que garanteixin la millora de la qualitat normativa i la planificació normativa a la Universitat de Lleida, previstes en aquest reglament.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest reglament entra en vigor a partir de l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de la Universitat*.

No obstant això, les previsions contingudes en el Títol IV, relatiu al Procediment per a l'exercici de la potestat reglamentària, ho fan a partir de l'1 de gener de 2026.